

XLVIII.

Forslag til Lov

om

Ægtebørn.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 5. Februar 1937.*)

§ 1.

Ægtebørn er Børn af Forældre, som paa Avlingstiden levede i eller senere har indgaaet Ægteskab med hinanden, selv om Ægteskabet forinden Barnets Fødsel er ophævet ved Død eller Skilsmisse, og selv om Ægteskabet omstødes.

§ 2.

Stk. 1. Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet kan være avlet under Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet.

Stk. 2. Denne Regel gælder dog ikke, hvis Ægtefællerne paa Avlingstiden levede separeret eller faktisk adskilt, medmindre det godtgøres, at de inden for Avlingstiden har haft Samleje med hinanden.

§ 3.

Sag til Afgørelse af, om Ægtemanden i Henhold til § 2 skal anses som Fader til et under Ægteskabet avlet Barn, kan anlægges saavel af Ægtemanden som af Barnets Moder og af Barnet eller dets Værge.

§ 4.

Fødes et Barn, medens Moderen er gift, eller efter at hendes Ægteskab er ophørt, paa en saadan Tid, at Barnet maa være avlet forinden Ægteskabet, anses Barnet som Barn af Ægtemanden, medmindre der rejses Sag efter Retsplejelovens § 456 q, Stk. 1, til Fastslaaelse af Faderskabet til Barnet, og Ægtemanden ikke ved denne Sag bliver anset som Fader til Barnet. Bliver Ægtemanden anset som bidragspligtig, gælder Regelen i § 5, Stk. 2.

*) Se Tillæg A. Sp. 2223; Tillæg B. Sp. 345; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 27, 1ste Behandling Sp. 984, 2den Behandling Sp. 2905, 3die Behandling Sp. 3176.